

KANADSKÉ LISTY

"Publications Mail Registration No. 09820"
Agreement No. 40012841.

388 Atwater Ave., Mississauga, Ontario, L5G 2A3. Tel. /905/ 278-4116.

E-mail: mirko388@allstream.net

čís. 9-10, Vol. 29, September-October -- září-říjen 2005.

Uctění památky československých letců RAF

Naši hrdinové-bez hodnoty: F. Fajtl, K. Janoušek, A. Hess, P. Peřina, K. Kuttelwascher, V. Ne-dvěd, J. Berounský, R. Půda, J. Ambuš, V. Bergman, K. Hrázek, O. Šmik, J. Šnajdr, T. Vybíral, M. Liškutín, J. Čelner, A. Vašátko, M. Luďák, K. Vít, J. Rouchly, K. Pospíchal, K. Gadoš, J. František, J. Klán, J. Irving, Z. Škarvada, B. Velvarský, A. Šedivý, J. Hladý, T. Vybíral, V. Korda, O. Kučera...

Ve světě se i dnes, po šedesáti letech, odhalují pomníky hrdinům 2. světové války. Dvojnásob to platí o Británii.

Britský korunní princ Charles 18. 9. odhalil za účasti mnoha hostů a 70 veteránů první londýnský památník letcům, kteří bojovali v bitvě o Británii. Bronzový Památník bitvy o Británii stojí na nábřeží Temže nedaleko budovy parlamentu. Vznikl na počest 2936 pilotů z 15 zemí, kteří v létě a na podzim roku 1940 odvrátili snahu Hitlerova letectva opanovat nebe nad Británií, a umožnit tak německou invazi. Ke klíčovému vítězství v této letecké bitvě přispělo i 88 československých pilotů, z nichž někteří patřili k největším sluhám esům druhé světové války. Památník, dílo Paula Daye, zobrazuje v sérii reliéfů hrůzné klíčové okamžiky bitvy, nejen letecké souboje a piloty, ale i prosedlé v krytech, kteří čelili brutálnímu německému bombardování, které pobořilo velkou část Londýna. Vedle reliéfu jsou na památníku i jména

Malířský mistr říká svému učňovi: „Jdi do vedlejší místnosti a natři“
Učen se po chvíli vrátí, otevře dveře a ptá se:
„Pane mistr, prosím vás, i rámy?“

Kupec kostel už zaplatil

PRAHA (ČTK) – Národní knihovna (NK) už má peníze (46 milionů) od kupce, kterému před měsícem prodala bývalý kostel svatého Michala v centru Prahy.

„Zaplatil den před podepsáním smlouvy,“ řekl ředitel knihovny Vlastimil Ježek. Knihovna peníze použije například na rekonstrukci Rýnského nádvorí, Klementina, části oprav jeho fasády a dalších nezbytných úprav, které však cel-

kově vyžadují stovky milionů korun. Podle Ježka kupní smlouva neosvětluje, co se bude v kostele konat.

„Je to zbytečné, taková ustanovení lze vždycky obejít,“ řekl. Podle něj stačí, že zákony ošetřují tu, jak lze nakládat s památkami; kostel je národní kulturní památkou. Přesto se v něm kunaly akce, které byly podle odborníků v rozporu s tímto faktem

Ztratí se Batova tradice?

Globalizace se valí světem a bourá jednu tradici za druhou. Jeho oběť se patrně stane i batovská tradice České republiky jako významného producenta obuvi. Zatímco ještě v roce 2000 se v ČR vyrobilo 13 milionů párů bot, loni to bylo pouhých pět milionů. Úbytek více než nahradil masivní dovoz z Číny – jestliže v roce 2000 připlulovalo z této východní říše do České republiky 18,6 milionů párů, v roce 2004 dosahoval čínských export bot už skoro 32 milionů párů. Prudký nárůst způsobilo především odbourání celních zábran Evropské unie vůči čínskému zboží. Není divu, že představitelé české obuvnické asociace zoufale bijí na poplach a zoufale se snaží záplavu asijského zboží zastavit. Jednají proto i s předsedou hospodářského výboru parlamentu, sociálním demokratem Josefem Hoj-darem o možných krocích. Pomoci by měla především důsledná kontrola na tržističích a v obchodech. V mnoha případech se totiž údajně jedná přímo o zdravotně závadné zboží, které by mělo být z prodeje okamžitě staženo. Představitelé české obuvnické asociace navíc poukazují na skutečnost, že při obchodech s levným asijským zbožím jsou často zatajovány tržby a především kráceny daně. K boji českých obuvníků se přitom připojují i jejich kolegové z textilního, oděvního a kožedělného průmyslu. Vyzývají českou vládu, aby iniciovala v Evropské unii protest proti Číně, kde se podle nich nedodrží autoritativní zákon, neplní elementární podmínky výroby a zaměstnávají se děti. Nelze však očekávat, že by protest dědiců batovských tradic něčeho zásadního změnil – s úpadkem textilního, oděvní, kožedělného a obuvnického výroby ve svých členských zemích musela Evropská unie při souhlasu se zrušením celních zábran pro čínské zboží již počítat.

Vzpomínka na účast-níky bitvy začala mši ve Westminsterském opat-ství, která se koná pravidelně a prakticky v nezměněné podobě od roku 1942. V opatství je i kaple zasvěcená Královskému letectvu, na jejíchž zdech jsou navždy zapsána i jména sedmi československých pilotů, kteří v bitvě padli

Českoslovenští piloti sestřelili 56 nepřátelských letadel, pravděpodobně se-seřelili nebo poškodili dalších 20 letadel. Na budování památníku přispěla i česká vláda částkou 2,5 milionu korun.

Do zoologické zahrady se „slétí“ nositelé příjmení z ptáčích říše

Brno • Pouze nějaký průkaz totožnosti namsto peněz na vstupenku stačil včera ke vstupu do zoologické zahrady všem, kteří se mohli prokázat příjmením z ptáčích říše. Již tradiční akce u příležitosti Mezinárodního dne ptactva uspořádala Zoo Brno již poněkoli-krát a opět s velkým úspěchem. „Zatím jsme to ještě nemohli všechno přesně vyhodnotit, ale zdá se, že nejvíce se tu objevovali Stehlíkové a Strnadové,“ odhadovala Helena Sedláčková z hlavní pokladny. Žádné rarity ve svém seznamu neobjevila, ale tradiční příjmení jako Pelikán, Sokol, Slavíček, Havránek, Čáp, Holub či Sova nechyběla.

Poštovní známka vymírá

Brno se stalo světovým centrem záliby odsouzené k zániku. Evropská výstava poštovních známek sice vzbudila určitý zájem, jako jsou modry a červené mauritiusy, ale zároveň je z ní cítit nostalgie.

Filatelisté se pomalu začínají řídit ke sběratelům známek. Jsou citliví učebnicemi historie. Věk internetu: ne pošty známek nepřeje. Není daleko chvíle, kdy rodící budou dětem pracně vysvětlovat, k čemu vlastně poštovní známka sloužila, jak vypadala a proč byla zubač.

Ležáky by e-maily začaly používat e-známky, což by ale bylo zbytečné, protože kdo by shíral něco tak neuchopitelného, jako jsou počítačová data. I kdyby e-známky existovaly, těžko by vznikl e-mauritius. Miliony jeho kopií může během minuty kdokoliv zezlat po síti. • t.klos@rovmot.cz

Šest zájemců o Werichovu vilu

PRAHA (ČTK) – Do soutěže na pronájem Werichovy vily na Kampě se přihlásilo šest zájemců. Nabídky, které mohli uchazeči podávat do pondělí, nyní vyhodnotí komise. Do konce září chce radnice Prahy i budoucího nájemce vybrat, informoval mluvčí první městské části Jan Šlajs.

Jedním ze zájemců, kteří by si známý dům rádi pronajali, je i mecenáška umění a provozovatelka Mu-sea Kampe Meša Mládková. Vilu pocházející z poloviny 17. století, v níž bydlel Jan Werich, poškodila povodeň a nyní je v rekonstrukci. Podle podmínek stavebních radnic by měla v podkroví a s prvním patře zůstat byty. Přiznání by mělo být veřejně přístupné a mělo by sloužit ke kulturním účelům.

SUNDAY SUN COMMENT OCTOBER 9, 2005

Terror was foreseen years ago

Around the time the Soviet Union imploded and the Cold War ended, leaving the U.S. as the world's only superpower, Lubor Zink retired after nearly 30 years as a *Sun* columnist.

Lubor was unfairly and inaccurately regarded by many journalist colleagues as somewhat extreme in his dark view of the Soviet system and communism.

To his fans and readers, he was a Diogenes, an oracle of truth and reality, intent on alerting whoever read him to the dangers of totalitarianism.

A curiosity of Zink's writing was that what seemed exaggerated and unduly pessimistic at the time, seemed balanced and understated when read five years later.

With regards to tyranny, he had uncanny foresight and a background that enabled him to anticipate events. He understood communism's mindset, methods and goals at a time when many Western "intellectuals" insisted on wishful thinking — that showing goodwill and disarming would deter aggression and animosity.

As a student in pre-war Czechoslovakia, Zink escaped before the Nazis arrested him and joined the British army. Post war, he returned to Prague — but had to flee again, before the communists could do to him what they did to his boss in the foreign ministry, Jan Masaryk (push him out a window and call it suicide).

Since the events of 9/11, the "free" world has been awakened to the reality that international terrorism is the top threat to world peace and stability.

This "awakening" is misleading, because terrorism has been a growing menace for 40 years, steadily getting more lethal and malevolent, as a succession of world leaders studiously ignored or downplayed its reality.

From FLQ bombs in Quebec in the 1960s, to the kidnapping of James Cross and the murder of Pierre Laporte; from hijacked planes, Mogi-

dishu, the Munich massacre, through the Lockerbie Pan Am sabotage, the 1993 World Trade Centre bombing, the Kenya/Tanzania embassy bombings, the attack on the USS Cole, and innumerable other incidents, "terror" has become a nightmare for the world.

It's not as if this is unexpected.

Over 27 years ago, in May 1978, Red Brigade terrorists kidnapped and killed former Italian Premier Aldo Moro when the government refused to free 15 imprisoned terrorists.

At that time, a *Toronto Sun* editorial warned that "a foretaste of the future" was what happened to Moro: "Terrorism is going to get worse because we, the democratic, freedom-loving West, have lost our courage to recognize reality and to do what has to be done to preserve liberties," the *Sun* stated.

"Political or ideological terrorists should be declared enemies of mankind — should be regarded as being at war against civilization. And there is no gentle way to fight a war, much less win one. Yet if western civilization is to survive, much less thrive, the war against international terrorism must be won."

Rather than adjourning Parliament for a day out of deference to Aldo Moro, the *Sun* suggested: "A more meaningful gesture... would be to re-institute the death sentence for terrorism and political murder." It criticized a Canadian Justice Committee proposal that no one could be extradited to a country that had the death penalty.

"Until our leaders recognize the threat, their token gestures will smack of hypocrisy, opportunism, stupidity," the *Sun* scolded.

That editorial, written 27 years and five months ago, seems to have even greater relevance today, when hostage-taking has evolved into suicide bombers and flying hijacked airliners into skyscrapers.

This is a fine tribute to our L. Zink. MJ

19. září t.r. byl v Černínském paláci odhalen pomník Jana Masaryka. Italský dvoučlenný team zachytil hlavní účastníky ceremonie: zleva – JUDr. Antonín Šum, náměstek ministra zahraničí Jaroslav Bašta, nový ministr kultury Vítězslav Jandák, Josef Svoboda /ředitel Centrální harmonizační jednotky pro finanční kontrolu na ministerstvu financí ČR/ a paní Irena Sedmihradská-Kovářová, sekretářka 2. tajemníka Jana Masaryka Lumíra Soukupa. Podle "Reflexu" je Josef Svoboda dvojčetem ministra zahraničí Cyrila Svobody a mají společnou "Tetu": Johannu von Herzogenbergovou, která se narodila na rodinném zámku Sychrov u Liberce, má v sobě trochu šlechtické krve Černínů a žije v Mnichově a v Praze. Dostala od prez. V. Havla jedno z nejvyšších státních vyznamenání. MJ
Foto: Jana Janečková-Bayerová.

Kanadské Listy

INDEPENDENT PUBLICATION
IN CZECH LANGUAGE.

Publisher and Editor: Mirko Janeček
Secretary of the Editorial Board:
Jana Janečková-Bayerová
Tel: /905/ 278 - 4116
E-mail: mirko388@allstream.net

Články, objednávky inserátů, opravy
adres a předplatné lze poslat na:
„Kanadské Listy“, 388 Atwater Ave.,
Mississauga, Ont. L5G 2A3, Kanada
List vychází 6x za rok

Předplatné na 1 rok:
Kanada \$20.00
USA \$28.00
Zamoři, letecky \$30.00

Sdělení čtenářům v ČR: Dobrovolné
předplatné lze poslat na adresu:
Renáta Kolářová, „Kanadské Listy“,
Máchova 472, 252 63 Roztoky u Prahy.

Sdělení čtenářům na Slovensku:
Dobrovolné předplatné lze poslat poštovní
poukážkou typu „C“ nebo v hotovosti
na adresu:
Jaroslav Kašík, „Kanadské Listy“,
Kalinčiakova 23, 917 01 Trnava.

Před 60ti
lety odešel
ze sovětské
ambasády v
Ottawě ši-
frant I.Gou-

GOUZENKO

IGOR SERGEEVITCH SVETLANA BORISOVNA
zenko /26.1. JAN. 26. 1919 - JUNI. 25. 1982 DEC. 25. 1923 - SEPT. 4. 2001
1919-25.6.

1982/ se
103 dokumen-
ty. Vyrazil
Kanadě 8 so-
větských sí-
tí špiónů.
Žil pod jmé-
nem Krysak

v Mississau-
ze s manžel-
kou Svetlanou a 9ti dětmi. V září 2002 byl na hřbitově
v Springfield, 1390 Clarkson Rd.N., v Mississauze, ko-
nečně odhalen jeho náhrobek. Tehdy řekl kan. senátor
Laurier LaPiere, že Igor Couzenko se zasloužil o Ka-
nadu a svobodný svět. Kan. novinář Peter Worthington
dodává, že statečný čin vedl k odhalení sov. špiónů v
v Anglii a v USA. NKVD se pokusilo Couzenka likvido-

"We chose freedom for mankind"

СПОКОЙНОЙ МОЧИ

On September 5th, 1945 in Ottawa, Canada
Igor, Svetlana and their young son Andrei
escaped from the Soviet Embassy and tyranny.

We acknowledge the financial support
of the Government of Canada, through the Publication
Assistance Program (PAP) towards our mailing costs.

Canadian
Heritage

Patrimoine
canadien

vat, ale
ani čs.a-
gent So-
botka z
Edmontonu
neuspěl.

TROCHU HISTORIE

Když vydavatel t.l. slavil své
50.narozeniny, dostal od našich
krajanů žijících ve Vancouveru
a okolí toto zajímavé ocenění
jeho práce...

Dáno ve Vancouveru, dne 23. ledna 1977.

Bratru Janečkovi v Torontu,

v uznání jeho nehybných zásluh a nekonečné obětavosti
v boji proti bolševismu, bláznům, nezbytným idiotům a tma-
vím, kteří tvoří tu velkou spikleneckou menšinu proti
civilizaci, přeje občů ČSAS na Dolekém Západo, ve Van-
couveru v Britské Kolumbii,

nezlomné zdraví a energii

do dalších, lepší paděleků.

Nazdar!

Dr. Gustav Schindler

za výbor o všeobecné, občanské.

ZE ŽIVOTA KRAJANŮ Český parlament nepřijal návrh týkající se

možnosti korespondenční účasti krajanů ve
volbách v ČR. Nemá smysl zjišťovat, kdo se na tom podílel. --"Toronto Sun"
věnoval 16.10. jednu celou stránku oslavě 10.výročí založení "Muzea bot" paní
Baťové. Stránce dominoval šťastný manželský pár. Před 400 vzácnými hosty
se pochlubil novými kečkami, které navrhl Phillip Nutt. Na banketu byla i
známá návrhářka Beth Levine. Museum v Torontě má přes 12.000 zajímavostí. --
Pro ty, co nemají E-mail, doplňujeme vedlejší inserát: firmu vede Lenka Stor-
zerová, 1652 Mountbatten Place, Victoria, BC, V8S 5J9, tel. 1-877-287-1015. Zastu-

puje také vynika-
jící revue "Reflex"
a doufáme, že ji
přemluvíme, aby
se ujala i "Krás-
né paní". --Ve Winni-
pegu, Man. zemřel
sochař J.Randa. --

Do "Krásné paní" se v BC zamílovala i téměř
stoletá Zdena Hásková. --U kolébky 1441 by-
li v r.1944 G.Přistupa, K.Buzek, J.Chmel a
J.Mráček. --Tor.Klub seniorů byl 5.10.
u sv.Václava. --Z ČR jsou v Mississauze:
hokejista V.Svačina ze Studénky, pianista
F.Yerka a v soutěži "Sun-u" o Calendar
Girl 2006 vyhrála Zdenka X. --Na letošním
dětském táboře "Hostýn" v Montreálu bylo
63 dětí. Pomáhal i Gen.konsulát ČR. --Zá-
jezd pěvců z Pardubic

byl pobýtem mezi kraja-
ny v Montreálu zpestřen.
--Jaroslav Štastná, nar.
9.1.1920 v Dědicích u Ta-
bora, ženě v Torontě
5.6.2004. --Jana Škarec-
ká měla jako malířka ú-
spěch v ACA Galerii v
Torontě. --V září oslavi-
la montrealská krajanka
H.Pětrosová "80". --Om-
budsman Ontario má tel.
číslo 1-800-263-1830. --
Henrietta Antony, roz.Ne-
svatbová, má s manželem
vinice a zámek u Glen
Sutton, Que. Tel./514/
538-0303. "R.Digest" je
poctil reportáží a ba-
revnou fotografií na o-
bálce. --Czech-Books mají
stále knihu o Mašíněch
"Zatím dobrý" z pera J.No-
váka. --Zájemcům v ČR po-
šleme informace o studiu
na kan.universitách. --
Zemřel S.Kvarda v červnu
1999? --Hledá se V.Poto-
máková. --Máme knihu A.
Černého "Lužice a luž.Sr-
bové", 240 stran, z r.1912.

Ing.Otakar Havelka
byl v r.1951 první
Čech, kterého jsem
v Kanadě potkal. By-
li jsme u fy Maple
Leaf Milling v To-
rontě. Pak šel do
Cambridge a k L.My-
slivcovi. Vlastnil
v Praze firmu PE-
RUN. Řadil se k po-
únorovým exulantům.
S dr.Kyselkou zalo-
žil Čs.Kampeličku.
Byl předsedou farní
 rady kostela sv.Vá-
clava. Zpíval ve sbor-
u i sólo. Smýšlením
byl národní demokrat.
Nechyběl na žádné
protestní demonstra-
ci v Torontě k srp-
nu 1968. Jeho život-
ní osudy přinesl chi-
cagský "Hlas národa"
v r.1993. Ven odešel
29.12.48 z Aše do Sel-
bu, s paní a třemi
dětmi. Jeho paní zem-
řela 19.9.1992. Od té
doby sám chřádnul. MJ.

Jiří Hlubůček: 13.3.1906 Klokotč - 4.1.1984 Toronto.
SKRTELNÍ NEPRÍTEL KOMUNISMU: DEMOKRATICKÝ TISK.
Vzpomínka na Jiřího Hlubůčka.

Jiří Hlubůček,
iniciátor deníku
"DNES".

Léta mezi koncem války a komunistickým pučem
- 1945 až 1948 - se stala hrdinným pokusem
zachránit a obnovit demokracii, zároveň však
svědectvím, kam komunisté namířili první a
rozhodující útok: proti všem pokusům založit
a uchovat nezávislý, svobodný tisk. Tisk, kte-
rý se první postavil proti komunistům.
Po celou válku připravovala skupinka snad de-
viti neohrožených lidí vydávání demokratického
deníku ve chvíli, kdy zazní umíráček nacis-
mu. Přišla v sobotu 5.května 1945. Tehdy se
Praha pokusila o vzpouru proti Němcům, sice
poraženým na frontách, ale tím brutálnější
vůči civilnímu obyvatelstvu. Za bojů na bari-
kádách se objevilo na ulicích první číslo de-
níku domácího odboje "DNES". Od svého prvního
čísla informovalo o všem, co se dělo na pražských "frontách" a co
nejdůležitějšího, také kdo přijížděl z Moskvy, jednak
z Londýna, aby se ujal vlády v někdejší Masarykově republice. Ač-
koliv se na papíře zdálo, že v sotva ustavené vládě mají většinu
demokratické živly, deník "DNES" se stal tragickým dokladem, že
na rozhodujícím bojišti vítězí komunisté, když ne jinak, tedy po-
dlým podvodem.
Vláda schválila většinou hlasů, aby "DNES" vycházel jako mluvčí
domácího odboje. Toto rozhodnutí oznámil Jiřímu Hlubůčkovi, který
mluvil jménem zakladatelů, monsieur Jan Bránek, místopředseda
vlády. Potvrdil to mimo dalších členů většiny také ministr sprá-
vedlnosti dr.Jaroslav Stránský, ministr výživy Václav Tajer a
místopředseda vlády dr.Ján Ursíny. Toto vládní rozhodnutí vyvola-
lo okamžitou krizi vlády - komunisté neměli v úmyslu dovolit, aby
vycházel tisk, na nějž neměli žádný vliv. Proti se postavili zej-
ména Rudolf Slánský, generální tajemník KSČ /i když nebyl mini-
strem/, ministr vnitra Václav Nosek a ovšem také Václav Kopecký,
ministr informací /komunistický/. Hlasování by bylo nestačilo
na zastavení listu, povoleného vládní většinou. Komunisté sáhli
tedy k obvyklému svému způsobu - k podvodu. Prostě oznámili - po
létí dnech deníku "DNES" -, že dalších několik čísel nevychází, pro-
tože se "porouchaly stroje". A pak už bez zřetele na vládu, police
/p.Pavlik/ dala vydavatelům úřední oznámení, že se vydávání
listu zastavuje. Že se tak nestalo bez vědomí Moskvy, ne-li na je-
jí příkaz, rozkaz, je samozřejmé.
"DNES" se totiž dopustilo zločinu, který Moskva neodpouští. Zasta-
lo se Vlasově a nazvalo je podle pravdy a zachránci Pra-
hy, zatím co pro Moskvu byli "bandity" a kohokoli z nich se So-
věti zmocnili, pro toho byl jen jediný trest: smrt. A jen proto,
že Stalin sám zahnal Vlasovovu armádu do německého zajetí.
"DNES" se zapsalo do dějin. Pro ně platila jen pravda, i když by-
la naprosto nepřijatelná pro Moskvu. Pro ni byla nejen nepřija-
telná, nýbrž Moskva využila zároveň všeho, aby se dozvěděla jmé-
no autora článku o Vlasovcích a poslala ho - stejně jako miliony
jiných - tam, odkud není návratu.
Osmnáct dní vycházel "DNES". Krátká doba, ale stačila, aby ukáza-
la dvě základní fakta o nové "republice". První, že rozhodující
silou v ní jsou a zůstanou komunisté. Druhý, že svobodný, demo-
kratický tisk je iluze. Něco, co komunisté nikdy nepřipustí a nepři-
pustili.
Tato vzpomínka říká o Hlubůčkovi, který byl
jeho iniciátorem a zakladatelem, všechno: nikdy se nebál hodit ru-
kavici do tváře ani nejsilnějšímu nepříteli, nebál se jí hodit
do tváře ani Moskvě.

František Třešňák.

Když nejčtenější český deník "Mladá Fronta unes" při-
nášel různé vzpomínky čtenářů k 60.výročí Pražského
povstání, měl jsem pocit, že o tomto článku F.Třešňáka
nevědí. Pošlu jej do jejich redakce, ale zároveň také
informuji naše čtenáře v ČR. MJ.

Kdo je tento muž?
Jmenoval se Ji-
lan Janeček a
koncem 80.let
rád chodil na
různé tiskovky
jako represen-
tant "KL". Podle
sdělení "náčel-
níka" Klubu dů-
chodců, F.Klíme-
še, zemřel Milan
Janeček v Toron-
tě 27.9.2005.

Z ČESKÉ REPUBLIKY A SLOVENSKA

A.Kulheimová popsala v čicagských "Hlasech národa", č.10/05, návštěvu franc. sochaře Rodina v Hroznové Lhotě u Joži Úprky 2.6.1902. Při typické slovácké večeři se sešlo na 20 předních umělců té doby/včetně bratří Mrštíků/. Hostitelkou večera byla ve slováckém kroji malířka Zdenka Braunerová z Roztok u Prahy!--Prof.Dr.Jan Potočka, signatář Charty 77, zemřel po dlouhém výslechu na StB 13.3.1977. Pět dní před smrtí napsal závět./Kopii můžeme vážným zájemcům poslat./--M.Grebeníčka nahradil v čele Kom.strany Čech a Moravy Vojtěch Filip. Premiér Paroubek očekává, že se kom.strana vypořádá se svou totalitní minulostí.--O principech ekonomického myšlení bude jednou týdně na Vys. škole ekonomické /každé pondělí a jen 2 hodiny/ přednášet prez.V.Klaus--Radio Svob.Evropa působilo v Praze už 10 let a na oslavu do studia přišel i ex-prezident V.Havel. Stanice se bude stěhovat do Prahy 10.--Památník kardinálů Berana a Tomáška se uskuteční v Praze díky Čs.ústavu zahraničnímu; začala se první organizační jednání.--Český kardinál M.Vlk prozradil krajanům v Chicagu, že na největším sídlišti v jižní části Prahy /žije tam na 100.000 lidí/ bude nejen nový kat. kostel, ale i Centrum matky Terezy, pro opuštěné matky s dětmi, seniory a pod./krajané mu hned dali na 2.000 dolarů./--Skupina senátorů plánuje cestu na býv.Podkarpatskou Rus.Má podání od Občanského sdružení PR, které usiluje o finanční náhradu všem, kteří od r.1938 přišli tam o majetek.--Předseda Stálé komise Senátu pro krajané, senátor Jan Haďava, byl nadmíru spokojen výsledky cesty skupiny senátorů do Argentiny, Brazílie a Uruguaye.--Díky plk.J.Horalovi se v hotelu Duo 13.9.05 konala důstojná trýzna za gen.Elstona, plk.MUDr.K.Macháčka a plk.O.Poláčka. Z Anglie přiletěli plk.Válek a plk.Polák, z USA plk.prof.Wiener.--Státní ústřední archiv má adresu: Archivní 4, 140 00 Praha 4-Chodov.--Na VOJNĚ byl vězněn také V.Tyráček /nar.20.8.1925 v Putimově/. V r.1948 se jako voják dostal do am.zóny, ale o 2 roky později se do ČSR vrátil.V březnu 1952 byl odsouzen jako chodec k smrti; to se později změnilo na doživotí. Na svobodu šel až 14.4.1964.--Také chorvátský ambasador v ČR dr.Viktor Brož je českého původu. O býv.vile TGM na Visu ví.--V Nové Pace vzpomínají milovníci motocyklů /a Jáwek!/ na slavného závodníka A.Vitvaru. Objev:firma Wanderer nebyla rakouská, ale německá.--Rájem pro horolezce jsou Adršpašské skály.Jezdil tam i Goethe.--Osmnáctiletý Milan R.Štefánik se během studií v Praze 3x zamiloval; byly to: Marie Hronová, Eva Vrchlická a Lidunka Bílá. Všechny ho odmítly. Posledně jmenovaná si vzala malíře Šetelíka.--Vyšla dokonalá německá verze památníku "Theresienstadt", 72 stran. Je tam zmínka o "vlaku smrti", který uvázl díky čs.železničářům v Roztokách u Prahy.--Vyšla také kniha "Ležáci známé i neznámé", 40 stran.Sestavila ji Jarmila Doležalová, dcera jedné ze dvou zachráněných ležáckých dívek.--Poslanec ČSSD Z.Jičínský se pokusil v článku v "Právu" 27. července 2005 "Co předcházelo sporu ČSSD s advokátem Altnerem", vysvětlit pozadí stále trvajícího sporu /Altner si nárokuje 600 milionů Kč/. Figuruje tam i býv.ministr financí I.Svoboda. /Skutečně vážným zájemcům můžeme poslat kopii článku./--Existují 2 zajímavá muzea motocyklů: na Konopišti a v Netvořicích. Firma JAWA s nimi spolupracuje.Také Radio

Z Pozlovic, hned vedle Luhačovic, došla smutná zvěst, že tam 12.4.2005 zemřela paní, Jindřiška Novotná, která vedla místní malý sbor Jednoty československé, zvaný "Jasénka". Už jako malá skautka vynikla v malování a ve vyšívání. Její domek byl vlastně galerií, kde byly vystaveny nejen krásné hornácké kroje, ale všechny předměty, jako talíře, džbány, vázičky i nábytek. Vedla pravidelné nedělní bohoslužby. Její strýc J.Václavík působil mezi našimi krajané v Kanadě již od 30.let min.století, jako prot.farář. V 50.letech pohlíbil vůbec prvního čs.přistěhovalce v Kanadě, Matúše Pavlíka. Působil pak v St.Marys, Ont./Jeho dcera Judith je farářkou angl.církve v St.Catharines, Ont./ Jiný její strýc, Antonín, napsal dílo "Luhačovské Zálesí", které má vyjít v re-edici v dohledné době. Mezi pozůstalými je syn Boris, bratr Miroslav a ing.Petr Šuranský.Na parte si nechala natisknout: Kdo ve mně věří, i kdyby umřel, živ bude.Byla to zcela výjimečná žena. MJ

František Heřman, K Pastvinám 1966, 470 Ol Česká Lípa, se svou manželkou Marií. Mají 2 všestranně nadané děti: Danu a Františka. Sportovci jsou po otci. Ten pocházel z Dyjice u Telče, později byl vzorným Sokolem v Jihlavě. V r 1950 dostal za letáky 13 let. V r.1954 se s 5ti přáteli pokusil o útek ze "Svornosti", ale byli zradou odhaleni.F.Heřman a býv.Ciz.legionář Rudy Zachar byli eskortováni do tábora VOJNA. Byl propuštěn až v r.1956.

Blaník.--O srovnání liberalismu a marxismu se v Dělnickém domě 15.6.pokusil doc.PhDr.Pavel Machonin, DrSc.--Vyšel sborníček "Jan Masaryk stále s námi", 24 stran, s předmluvou JUDr.A.Suma.--Arcibiskup K.Otčenášek oslavil v Hradci Králové 60.výročí kněžského svěcení a 85.narozeniny /nar.13.4.1920 v Č.Meziříčí/. --Přez.V.Klaus s paní bydleli do nedávna v býv.Lippertově vile ve Slunné ul./Praha 6/--Zas jeden Janeček vynikl: Ing.Ivan Janeček je Managing Director ČKD Elektrotechnika, Kolbenova 159, 190 02 Praha 9.--Na 600 dětí přivedla na svět za totality paní Ludmila Mojžíšová /25.10.1932-3.1.1992/. Jako studentka závodila v Pardubicích jako veslařka.Odstraňovala bolesti v zádech.Pomáhala také atletům. Sama dětí neměla..

Residence Classis

uvítala své první obyvatele, seniory, již v polovině října

V Průhonících u Prahy byla 12. října slavnostně otevřena Residence Classis – první soukromý komplex luxusních bytů se zázemím služeb pro seniory v České republice.

62 bytů určených k dlouhodobému pronájmu a velkoryse řešené společenské prostory včetně bazénu uspokojí jistě i velice náročné residency, kteří se ani ve vyšším věku nechtějí vzdát aktivního života a určitého životního standardu.

Pro případ potřeby bude k dispozici i ošetřovatelská sekce s 24 hodinovou zdravotní péčí.

Dohled nad poskytováním veškerých služeb zajišťuje švýcarská společnost Swiss Tertianum International, která má mnohaleté zkušenosti s provozem soukromých residencí pro seniory ve Švýcarsku.

Ceny za pronájem bytu se pohybují v rozmezí od 19 800 Kč měsíčně za garsoniéru o velikosti 31m² do 38 600 Kč měsíčně za byt s jednou ložnicí o podlahové ploše 59 m². K dispozici jsou též dvě střešní apartmá o rozloze 160 m², za jejichž pronájem zaplatí klienti 78 900 Kč měsíčně. K této částce je třeba připočítat cenu residenčních služeb spojených s provozem budovy 9 000 Kč. Pobyt v residenci je možno hradit též prostřednictvím životního pojištění, které pro tento projekt vytvořila společnost Residence Classis a.s. ve spolupráci s rakouskou pojišťovnou UNIQA. Po složení jednorázové částky, která je vypočítána v závislosti na věku a pohlaví klienta a velikosti bytu, bude pojišťovna za residenta doživotně hradit měsíčně částku rovnající se ceně nájmu a residenčních služeb. Cena základních služeb, zahrnující jedno jídlo denně, týdenní úklid a základní ošetřovatelskou péči, reprezentuje částku 9 500 Kč měsíčně.

Více informací lze získat na:

Tel.: + 420 255 799 500

Fax.: + 420 255 799 555

E-mail: m.mosnova@acred.cz

Internet: www.acred.cz

O LETCÍCH

Operační bombardovací nálety na Hitlerovo Německo za II. světové války.
311. čs. bombardovací peruť R.A.F. v Anglii.

František Živěla od
310. a 312. čs. peruť
zemřel v
Brně 28.6.
2005. Byl to

16. prosinec 1940. CÍL MANNHEIM -start 18.00 hod. 4 letadla Wellington -

Sgt. Hrnčíř letadlo KX-W, Sgt. Taiber KX-K

Sgt. Křivda KX-G, Sqdn. Leader Pickard DFC KX-Y

zbrojář Hurv v poddůstojnické jídelně vládlo zvláštní ovzduší, říká Buška. „Honzo, říkání a co je s tebou? Honza Křivda odpověděl - „Vilho, já mám tušení, že se dnes něco stane“. Křivda se zadíval do desky stolu, jakoby z ní chtěl vyčíst svůj osud. srdcem sportovce. Když jejich letadla letištním autobusem. Všichni byli oblečení do sloužil v „polární výstroje“ kožených beráňkových kombinéz, jelikož ve výšce Ostravě u operačního letu 6000 metrů byla teplota vzduchu minus 30 stupňů Celsia.

státní po-

licie, jeho

nadřazeným

byl JUDr. O.

Maláč. /Oba

se setkali

v Krakově. /

--Z Perth

/záp. Austrá-

lie/došla

zpráva, že

tam zemřel

Vratislav

J. Žežulka, nar. 11.4.1917 v Praze. Sloužil u 311. pod č. 787188 jako pilot. Ač žil v Anglii, po list. 89 povýšen nebyl. --"Nepolapitelný Jan Smudek" unikl 9.3.1940 z Protektorátu a do Anglie se dostal přes Martinik v březnu 1941. Sloužil jako navigátor u čs. letky 68. angl. peruť, pod fiktivním jménem Karel Doubek. Létal s J. Taudym. V Anglii se oženil, ale po únoru 48 znovu odešel pryč. Usadil se v jižní Francii s manželkou a dvěma dětmi a po r. 90 každý rok navštěvoval rodné Chodsko. --"Reflex" č. 25/05 měl článek o L. Sitenském, 86, s názvem "Útek z Francie". Údajně žije v Řevnicích. --"NO" mělo článek o J. Janebovi. Sloužil u 312. peruť. 2.5.

Domov čs. důchodců, Chicago, 26.10.1993: za gen. let. Jánem Ambrúšem přiletěla delegace Svazu letců ČR, aby pozdravila legendárního válečného letce a zjistila, zda existuje možnost ho se souhlasem jeho lékaře dopravit co nejrychlejší způsobem do Prahy / snad CONCORD ?/, kde chtěl umřít. Pak se generálův zdravotní stav zhoršil a zemřel 20.1.1994. /Pro úplnost: narodil se 19.5.1899 ze slov. rodičů v Bulharsku. / Delegaci Svazu letců vedl tehdejší tajemník ing. Otto Poláček, který na obrázku čte zdravotní Svazu. Vlevo nahoře je kpt. ČSA E. Kvasnička a vpravo Š. Kopecký, zastupující Čs. národní radu americkou. Plán Otty Poláčka nevyšel, ale stejně toto jeho setkání s legendou čs. letectví, je jeden z významných momentů jeho kariéry. Existuje ještě jeden vážný důvod: chceme se tímto obrázkem rozloučit s inž. O. Poláčkem, který 2.7.2005 v Praze zemřel. K jeho odchodu nám jeho nejlepší přítel Josef Pavlík poslal jeho bohatý životopis: Otto se narodil 31.7.1920 v dolních Břežanech /Praha-západ/, jeho RAF číslo bylo 787258 a byl za války přidělen k Let. inspektorátu v Londýně, po počáteční službě u 311. čs. bomb. peruť. Významná byla jeho činnost po listopadu 1989, kdy se ve Svazu stal předsedou přednáškové a studijní sekce. Zasloužil se o uspořádání nejméně 6ti větších leteckých výstav, po celé republice. Přátelé plánovali oslavu jeho 85. narozenin, ale nevyšlo jim to. O. Poláček si zaslouží věčnou památku, zvláště v historii Svazu letců ČR. MJ

Pilot Křivda ukončil palubní letovou přípravu a motorovou zkoušku před startem a zablikal navigačními světly, žádaje o povolení na start.

Dědek Pardus, starší pilot, zasvítit zelenou signální lampou - což znamenalo start povolen. Nato Křivda přiroloval naše letadlo na začátek starovací dráhy, aby měl s těžce naloženým Wellington letounem co nejvíce místa na start. Křivda dává plný plyn - letadlo se rozjíždí a rychlost stoupá na 80 - 90 - 100 uzlů a těžce naložené letadlo se zvedá do vzduchu. Oba motory zvučely bezvadně vysokým tonem.

Navigátor Nedvěd bedlivě se díval na rychloměr a výškoměr. Rychlost již byla 110 uzlů a výška 150 stop/50 metrů, ale více nestoupala. Rychlost však začala pomalu klesat - 100 - 90 - 85. To se mě nelíbilo.

Řekl jsem si: jak je to možné, že při této malé rychlosti se ještě držíme ve vzduchu. To musí špatně skončit!

1942 přišel o život, když se jeho Spitfire ve vzduchu srazil s letounem F. Vaculíka; jemu se povedlo nouzové přistání a přežil. --V Anglii zemřeli: Marian Paclt, Hanuš J. Korda, Karel W. Schůck a Gustav Šlechta. --Ředitel Let. Muzea v Kovářské, ing. Jan Zdiarský, PhD, nám prozradil, že se 11. 6. 2005 oženil! Pomoohl s výstavou "Final destination: Czechoslovakia" v Letňanech. Smutně konstatoval, že Kanada nemá v Praze voj. přidělnce. --S ČSA létá letuška jménem Marie Vrátná, vnučka J. Hrubého z N. Paky. --Předsedou Svazu letců svob. ČSR byl zvolen maj. gen. I. O. Schwarz, ale "denní management" je v rukou pplk. Arnošta Poláka. --V Suttonu zemřela majorka Hana Fischl-Voglová, od 311. Stala se mj. známou tím, že na velkém ubrusu posbírala na 200 podpisů příslušníků 311. Nar. se 20. 6. 1913 v Třebouchovicích p. O. --V Anglii zemřela náhle paní Svobodová, dánského původu, vdova po Pavlovi. Zdá se, že v Anglii žije už jen 6 vdov po našich letcích, včetně býv. paní Horákové /po lidickém J. Horákově/. --Nejlepší čs. akrobat na MIG-15 byl plk. Mošna. Zaučil mj. jednu ženu: npor. E. Bačovou. Velel divizi.

Mladá paní očekává rodinu. Nastávající otec, aby se uklidnil, jde na ryby. Podává se mu chytit mimofádný úlovek, a tak telegrafuje ženě: „Mám pětikilového, výjimečně krásný kus!“

Žena odpoví: „Mám čtyřiapůlkilového. Bohužel žádný krasavec - velmi podobný tobě!“

Před každým operačním letem bylo mým dobrým zvykem číst žalm 23 v Bibli, který říká: „Byť by se mně dostalo jít údolím stínu smrti, nebudu se báti zlého, neboť Ty Hospodine se mnou jsi“. Po přečtení těchto svatých a mocných slov Božích jsem pevně věřil, že jsem v ochraně rukou Božích. Veškerá bázeň mně opustila a klid Boží ovládl mou mysl a srdce.

Opustil jsem moji navigační sedačku a rychle se přemístil za hlavní nosník uprostřed letadla, kde jsem usoudil, že bude nejlepší místo přečkat havárii letadla. Při tomu jsem si všimnul z astro kopule, že vršky stromů na straně letadla byly již nad námi. Byli jsme pouze několik metrů nad zemí. Když naše letadlo narazilo do země, po krátké době, jak dlouho nevím, otvírámi oči a kolem sebe vidím jen tmu. Otáčím se opačným směrem do předu a vidím rudou zář --- letadlo hoří --- Rychle se vracím do středu trupu letadla - k astro kopuli - uvolním zámky - kopuli položím na zem a jedna, dvě, tři, jsem bleskově venku na pravém křídle --- nezraněn! Díky Bohu za to.

Vidím že pod pravým křídlem na zemi leží náš druhý pilot Pavelka. Jak se dostal z letadla ven nevím. Levý motor hoří. Opatrně jsem ho odtrhnul stranou do menšího příkopu, kde jsem usoudil, že bude v bezpečí. Řekl jsem mu, že se vracím k letadlu, abych zachránil zadního střelce Jardu Toulu. Otvírám dvířka jeho střelecké věže a hlasitě volám: Jardo rychle ven letadlo hoří. On na to nereagoval. Hbitě jsem s tím zatřásl - Toul se probírá ze spánku bezvědomí.

Uchopil jsem ho pod oběma pažemi a snažím se ho veškerou mojí silou ho vytáhnout ze střelecké věže. Nešlo to. Přední část našeho letadla byla již v plamenech, které dosahovaly vršky okolních stromů a blížily se k zadní části letadla, kde jsme byli my. Jardo pomoz mě, křičím na něj. Vzepři se! Ohromným žářem hořícího letadla nedaleko ode mně vybuchla první 250 kg bomba. Musím říci čeho se každý výkonný letec opravdu bojí, je býti uvězněn v letadle a uhořet za živa. Je to příšerná a bolestivá smrt. Snažil jsem se ze všech mých sil Toulu tohoto uchránit. Na sebe jsem nemyslel!

Druhá bomba explodovala kousek od nás a přední střelecké věže kulomety začaly samy střít. Instinktivně, ale již pozdě jsem se přikrčil k zemi.

Krátko nato Jarda Toul říká: „Vlášdo, prosím neopouštěj mě“. --Jardo, neboj se zůstanu s Tebou“. To bylo, myslím, nejdůležitější rozhodnutí mého života. Hned na to explodovala další bomba pouhých 4 metrů od nás.

Zjistil jsem, že Toul udělal tragickou kardinální chybu -- místo aby měl jeho nohy před sedačkou, on dal obě nohy pod sedačkou a celá váha zadní části letadla je tam přimáčklá. Nebylo pro mě možné ho ze střelecké věže vytáhnout. Toul si uvědomil jeho zoufalou situaci a řekl mě: -- Vlášdo, v kapse má kombinézy mám revolver. Vytáhni ho a zastřel mě“.

Co mám dělat? Mám zastřelit mého kamaráda letce, jehož život se snažím tak zoufale zachránit? Čtvrtá 250 kg bomba explodovala nedaleko od nás, kulomety přední věže střelily žářem. Nade mnou ve vzduchu létaly barevné trasy střel. V užasně horkých plamenech jsem viděl i kov letadla hořet bílým žářem --- prostě neuvěřitelné.

Mezi tím co se odehrávala tato tragedie života a smrti, k našemu hořícímu letadlu přišla letištní záchranná služba, ale neodvážili se k letadlu přiblížit. Čekali až všechny bomby explodovaly a kulomety přestaly střít. Bylo to hotové peklo na zemi!

Když explodovala poslední a nejbližší bomba - ohromný tlak vzduchu mě uchopil jako pěrko a odhodil mě stranou asi 5 metrů, kde jsem přistal na všech čtyřech -- zázrakem Božím stále nezraněn!

Usoudil jsem, že pro Jardu Toulu již nemohu nic udělat a k letadlu jsem se již nevrátil.

Když konečně muži záchranné služby se mohli k našemu letadlu přiblížit, podařilo se jim uhasit požár v zadní části letadla, kde jsme byli my a 20 silných mužů nadzvedli 'ocas letadla' a vytáhli smrtelně zraněného střelce Toulu. Poslední výbuch bomby způsobil, že Toul narazil čelem na zadní část dvou kulometů a udělal do jeho čela dvě velké a smrtelné zranění.

Spolu s druhým pilotem Pavelkou a telegrafistou Josefem Doubravou položili Toulu do sanitky. Já sám jsem odmítl jet s nimi do nemocnice. Toul cestou do nemocnice bolestivě zemřel.

Při této tragické havárii pilot a kapitán posádky Jan Křivda, přední střelec Jiří Janoušek a Jarda Toul zahynuli - dobrovolně položili jejich mladé životy na oltář naší československé vlasti. Pán Bůh mého života ušetřil.

Vysvětlení této kritické situace.

Na start s letadlem plně naloženým benzinem a bombami kapitán posádky Jan Křivda správně použil 20 stupňů klapek, aby se letadlo dříve dostalo do vzduchu. Po startu v určité rychlosti a výšce bylo úkolem druhého pilota postupně klapy zavřít - s pomocí klapkové páčky.

Tak se však nestalo. Klapy byly omylem úplně vysunuté.

I při plné síle obou motorů, - které se používalo jenom na start - nebylo možné mírnou zatáčkou kolem letiště přivést letadlo bezpečně na přistání.

Rychlost a výška letadla postupně klesaly, až konečně letadlo, při nízkém letu v noci jen několik metrů nad zemí - narazilo levým křídlem letadla o stromy a potom vrazilo do země.

Pilot Křivda bezvadně ovládal naše letadlo do posledního okamžiku, - kdy letadlo vrazilo do země a levý motor začal hořet. Čest budíž jeho památce.

Vladimír Nedvěd.

Adresa autora: Gen. por. let. V. Nedvěd, 27 Sutherland St., Buderim, Qld. 4556-Australia.

O VOJÁCÍCH Prezident ČR povýšil velitele podpory a výcviku Jana Ďuricu do hodnosti gen.poručíka. Náčelník štábu společných sil NATO Jaroslav Kocián se stal brig.generálem, stejně jako M.Krejčík, ředitel Vojenského zpravodajství. Generály se stali také veteráni 2.války: 6 žijících /mezi nimi Bohumil Bartoš/ a 3 In Memoriam. Při slavnostní ceremonii stály za povyšovanými muži i jejich manželky. Tím dal prezident V.Klaus najevo, že manželky jsou větší oporou pro své muže, než partneři a partnerky kohokoliv jiného.--Historik Ivan Procházka /Evropská 662/97, 160 00 Praha 6-Vokovice/ přispěl do výjimečné publikace "Vojenské osobnosti čs. odboje 1939-1945". Pokračuje na "Zprávě o čs.lékařích v britské armádě" a zatím má evidováno 105 jednotlivců. Jeho článek o B.Vazačovi přinesla revue "Historie a vojenství".--Č.21 "Národního osvobození" vzdalo hold Simonu Wiesenthalovi /31.12.1908-20.9.2005/, článkem "Lovec nacistů zemřel". Před spravedlnost pomohl postavit na 1.100 válečných zločinců.--U Monte Cassina bojoval s polskými karpatskými střelci také Emil Češek z Ostravy; později si změnil jméno na Česak a zemřel nedávno v Sarnii. Byl vynikajícím malířem.--Mjr.Ing.Libor Kutěj po pečlivém studiu napsal studii "Historie vojenského obranného zpravodajství". Zdůraznil zásluhy trojice F.Moravec, Bartík a F.Hájek.--Přátelé Kurta Hermannna /vznamenali se v útvaru rychlého nasazení v boji proti nacistům na vých.frontě/ zamýšlí podat na brněnské radnici návrh, aby po něm byla pojmenována ulice./Základní data: 7.2.1925 Brno-3.7.2003 Corio, Victoria, Austrálie/.--Izezi čtyřmi americkými vojáky, kteří vztyčovali vlnku na ostrov Iwo Jima byl seržant námořní pěchoty Michal Strank /10.11.1919-1.3.1945/, který se narodil v Jarabině na Spiši. Tamtéž se narodil jeho bratranec Michal Grofík, který přišel o život jako pilot am.bombardéru AAF-201 N 3957 dne 24.3.1944 na italské frontě.--Gen.poručíci Pavel Štefka a Jan Ďurica dostali 30.9. od francouzského presidenta Řád čestné legie.--Čtvrtletník "Historie a vojenství" lze objednat na adrese: AFROMEDIA a.s., Baranova 38, 130 00 Praha 3. V ČR je to 340 Kč. za rok.--Památníku voj.historie na Žižkově stále dominuje Žižkova socha /z dílny B.Kafky/. Od r.2000 je majitelem Národního muzeum. Jeho gen.ředitel Michal Lukeš prý má jasnou představu, jak má Památník vypadat, aby byl "příjemným místem k setkávání lidí". Přestavba začne do dvou let.--F.Vojtásek se z Prahy přestěhoval na chalupu. Adresa je: Suchá 9,363 01 Ostrov n.Ohří.--Ivan Jelínek začal vysílat v českém programu BBC už v září 1939. Ve svém příspěvku v brožurě "Radio Praha 65 let" se zmínil, že v době Mnichovské dohody pracoval v Čs.rozhlasě kanadský novinář a historik Gordon Skilling. V té době jistý J.Kraus, jeden z vedoucích rozhlasu na protest hodil do Vltavy své francouzské vyznamenání čestné legie.--J.Marek napsal studii "Opuštěná sedla" s podtitulem "Zavátá historie čs.jezdectva". Doložil, že ČSR mělo od r.1936 celkem 11 dragounských pluků. Vůbec první skupina českých jezdců byla v r.1158 z Pardubic a účastnila se výpravy krále Vladislava II.do Itálie.--Brigáda Jana Žižky z Trocnova ve Slavonii vznikla 4.11.1941 ve mlýně B.Vojáčka v obci Blagorodovac u Daruvaru. Za rok to už byla jedna divize. Pokud přežili válku, byli pozváni do býv.Sudet a tehđ.ministr obrany Svoboda každému vyplatil 50.000 Kč, aby měli snadnější začátek.--Zajímá nás, co dělá býv.český voj.přídělenec v USA, gen.mjr.Ing.Rostislav Kotil. Snad nebyl poslán jako velvyslanec např.do Kábulu? /Přijal skutečně gen.Voznica místo velvyslance v Bagdádu?/--Sue Ryder Home je na adrese: Chittusiho 1,160 00 Praha-Bubeneč. Jsou tam občas volná místa pro těžce tělesně postižené osoby, které vyžadují trvalou péči a lékařský dohled. Úhrada za pobyt je do 300 Kč na den. Rezort M0 doplácí asi 10.000 Kč.na osobu.Informace:440-29111, linka 102. Další informace má ČSOL, Hotel Legie, Sokolská 33,120 00 Praha 2.--Dr.V.Skácel /Anglie/ hledá Ferry May-e. /Jeho otec, hrabě May, byl vlastním cukrovárem v Uh.Hradišti.--Do Francouzské cizinecké legie se ročně hlásí až 7.000 zájemců, ale přijato je jen asi 1.000. Hlavní velitelství je v Aubagne ve Francii, ale posádky jsou na sedmi místech po světě.--Klíčový agent "Rudé kapely" A.Gurevič-Kent válku přežil a žije u Petrohradu. Byl původem Ukrajinec a v Paříži jako vězeň Gestapa získal Pannwitz ke spolupráci se Sověty. Ve Španělsku byl znám jako Vicente Sierra.Jeho život se nejspíš bude filmovat, až v Moskvě zveřejní příslušné archívy. /Na tu chvíli také čekají lidé, kteří se zajímají, jak to skutečně bylo s Janem Masarykem./--K vedlejšímu "Komentáři":statistice Čechoslováků musely v roce 1938 opustit nedobrovolně své domovy za drastických podmínek a ztratili všechnu majetek.--Na vrchu Roh v Bílých Karpatech na území SR byla trýzna na počest 47 čs.partyzánů. Za ČSBS promluvila předsedkyně A.Dvořáková.Řekla mj.:"Je mi trochu líto, že na tomto pietním aktu nezazněla také česká hymna".

František Tesař /nar.2.12.1914 v Nedakonicích u Uh.Hradiště/sloužil 2x u firmy Baťa v Nigerii, za války byl v čs.západní armádě v Anglii a konce se dočkal u Dunkirku. Řízením Osudu se seznámil s brněnskou rodačkou Svatavou Kapounovou a svatba byla v Nigerii 8.11.1947. Syn Petr se jim narodil v r.1948, syn Pavel v r.1950. V roce 1957 se rodina z Anglie přesunula do Kanady a František pracoval pro Baťu až do důchodu v r.1979. Jak je vidět na našem obrázku z prosince 1999, manželství bylo šťastné. Navíc ke všem kladům, měla Svata vynikající talent: krásně zpívala a učila naše děti zpívat. Účinkovala na různých oslavách v Torontě, v Hamiltonu a jinde. Naučila zpívat i svou vnučku Christínu. Pohoda skončila náhle: paní Svatava zemřela po krátké nemoci 29.4.2005. Frank Tesař chce i touto cestou poděkovat všem, kteří se přišli se Svatavou rozloučit anebo mu projevíli upřímnou soustrast. MJ

Praha, květen 1995: tehdy se slavilo 50.výročí konce 2.svět.války a na setkání býv."tobruckých krys" se sešli: zleva-paní Zdena Velvarská, plk.let.Bob Velvarský, plk.arm.Stanislav Kraus a paní Alena Krausová. Bob byl v četě, které u Tobruku Stanislav Kraus velel. Ten také jediný z těch 4 nežije: zemřel 30.10.1996. Byl čestným občanem Jičína, Újezda nad Lesy a rodné obce Ohavče. /Foto je z archívu Boba Velvarského./

Neil Rees /1 Eskdale Ave., Chesham, Bucks HP5 3AX, England/ je sympatický anglický dlouhán a náš obrázek ho zachytil v Mississauze 25.9. s plk.Tiborem Gregorem, který po krátkou dobu sloužil v ochranné četě dr.E.Beneše v Aston Abbots. Čs.exilový prezident tam přesídlil po té, co jeho dům v ulici Gwendolen v londýnském předměstí Putney byl poškozen německou pumou. Neil Rees si umínil, že k 60.výročí konce WW2 by bylo vhodné posbírat vzpomínky všech obyvatel Aston Abbots a obce Wingrave. Zjistil, že řada dnešních obyvatel se na dr.Beneše, Jana Masaryka a členy jeho ochranné stráže dobře pamatuje. Tak vyšla knížka "The Czech Connection" na křídovém papíře a s originálními fotografiemi. Víte, že ochrance velel Cyril Novák a po něm Vladimír Pavezka? V ochrance také byl Karel Wolf.Cenná byla i rozmluva s M.Umlaufem, který byl na tajné voj.radio centrále.Další materiál našel Neil ve voj. archívu "KL". Zdá se, že 2.vydání jeho knihy bude daleko rozsáhlejší. K návštěvníkům Ascott residence patřili mj.Bruce Lockhart, Hugh Dalton, dr.Edvard Táborský, gen.O.Španiel a dr.Hubert Ripka. MJ

KOMENTÁŘ

"Ještě je třeba zdůraznit (často se na to zapomíná na naši i německé straně, někdy si myslím, že jde na obou stranách o záměr), že i na straně spojenců bojovali sudetští Němci. Pevně v britské armádě, většinou to byli němečtí sociální demokraté, stoupenci bývalého československého politika a poslance naší sněmovny Dr.h.c. Wenzela Jaksche. Pozdějšího poslance Bundestagu.

Sudetští Němci bojovali ovšem zásadně přímo v britském vojsku. Nikoli tedy v československém vojsku ustanoveném (na popud prezidenta Beneše) v rámci britské armády. To mělo určité politické důvody - sudetští Němci si totiž nepřáli návrat do původního předválečného Československa s nevyřešenou národnostní politikou.

Chtěli důslednou federalizaci pro sebe a tím také zároveň pro všechny ostatní občany Československa. Proto se dr. Wenzel Jaksch po válce domů, do Československa, již nevrátil.

Po probrané válce došlo k odplácení. Téměř tři miliony Němců byly vysídleny. Třetina obyvatel Čech, Moravy a Slezska opustila, většinou nedobrovolně, svůj domov. Zanechala tam veškerý svůj majetek, své mrtvé. Ztratila všechno.

Tato etnická skupina po nepředstavitelně tvrdé práci a odříkání, nesrovnatelném s ostatními Němci, si (v nelidských podmínkách rozbitého a rozvráceného poválečného Německa) vybudovala nový a krásnější domov ve své staré vlasti. Staré vlasti - Německu, kterou její předci před sedmi sty lety i dříve opustili na výzvy bohatých českých knížat a králů." J.Daneš, Praha.

O PARAŠUTISTECH

8.4.1945 onustilo letiště u Liver-
na 14 amerických Liberátorů se 67
tunami zbraní a vojenského materiálu pro zhruba 2.100 mužů. Příjmové
plochy na jižní Moravě zajistila paraskupina CARBON. Neúspěchem skončil
shoz u Strážnice, kde silný vítr zanesl padáky daleko od plochy do rukou Němců. U Blatnice
přistálo 24 padáků blízko nádraží v Bohuslavicích, kde stály 2 vlaky s uprchlíky z Maďar-
ska a německý vojenský transport. Podle JUDr. A. Máčela se všichni ukryli, když slyšeli le-
tecké motory a čs. vlastencům se podařilo zbraně přijmout, ukrýt a postupně přesunout do
chýbských lesů. Na příjímací ploše byli v 16ti-členné skupině i kanadský le-
tec Vernon Bastable a místní rodák, palubní střelec 311.čs.bomb.perutě RAF Pavel
Svoboda, který po sestřelu Wellingtonu KX-B v prosinci 1941 nad Severním mořem
prožil 130 hodin v gumovém člunu. V něm zajiť se setkal se zmíněným Kanada-
nem a společně uprchli v říjnu 1944. 4.shoz zbraní u Stavěšic byl úspěšný.--
Data A.Vyhňáka:11.8.1919 Hodonín-24.7.1994 Toronto.--Pokud se týče Slov.nár.po-

O SKAUTECH

MORARSKÉ PAM-PAM PAM-PAM

Nejeden z čs. vojáků, proslých "skotskými tanečními" musel při svém nasazení v okupo-
vané vlasti prokázat při incidentech s nacistickým represivním aparátem a jeho protektorátní-
mi příslušobami naučené sílelecké schopnosti. Jako první použil zbraň účastník 4. skotského
assault kursu a velitel paraskupiny ZINC npor. Oldřich Pechal, kterého krátce po vysazení
jeho skupiny v noci z 28. na 29. března 1942 zadržela na moravsko-slovenských hranicích
hlídka německé pohraniční celní stráže, která jej legitimovala a bez osobní prohlídky
 eskortovala na stanici.

Pechal této situace využil a v neseřčeném okamžiku tasil svou ukrýtou pistolí a oba
pohraničníky zastřelil. Devětadvacetiletý nadporučík zabíjel poprvé v životě, a proto se
v rozrušení ze vzniklé situace dal na útěk, aniž by odejmul mrtvé hlídky své falešné doklady,
které mu odebrala při perzultaci. A tato zásadní chyba přivedla později Oldřicha Pechala
až na nacistické popraviště...

Jako poslední použil zbraň v pražské tramvaji 4. května 1945 radista paraskupiny Plati-
num Jaroslav Klemes, který zastřelil při odzbrojovací akci německého policistu. Do tohoto
dramatického časového obkolu bychom nyní mohli vložit předlouhou řadu přestřelek, na
jejichž konci bývali nejen mrtví nacisté ale i parašutisté, protože boj s přesilou má i u do-
bre vycvičených mužů zcela jinou tvář, než nám nabízejí současné akční filmy. Vyberme
proto alespoň pár příkladů:

* Dne 2. května 1942 při přestřelce ve Zlíně se podařilo zraněnému veliteli paraskupiny
BIVOUAC rotmistrovi Františkovi Pospíšilovi postřelit horlivého četníka, který jej chtěl
zatkout, a uprchnout. Druhý den se musel Pospíšil postřelit z léčky gestapa v Brně, kterou
na něj naličilo v bytě jeho kolegy z paraskupiny Jindřicha Čoupa. František Pospíšil byl
nacisty dopaden až díky zradě Karla Čurdy teprve po jedenáctiměsíčním dramatickém
unikání na jaře 1943...

* Další použití zbraní na straně československých parašutistů se stalo již stokrát popsanou
legendou. Je totiž spojeno s datem 27. května 1942 a jmény Josefa Gabčíka a Jana Kubiše.
Čtenář jistě okamžitě pochopí, že jde o útek obou mužů po atentátu na nacistického zločince
zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha...

Důsledkem této události je i stejné legendární heroický boj sedmi obklopených čs.
parašutistů Adolfa Opálky, Jana Kubiše, Josefa Gabčíka, Josefa Valčíka, Jaroslava Švarce,
Jana Hrubého a Josefa Bublíka 18. června 1942 v pražském pravoslavném kostele Cyrila
a Metoděje v Resslově ulici...

* Další výstřely československých parašutistů, vypálené v lednu 1943, jsou spojeny
s tragickým koncem Ludvíka Čupala (paraskupina TIN) a Vojtěcha Lukašiča (paraskupina
INTRANSITIVE), kteří byli vypátráni gestapem a postupně obklopeni. První přišel 8. ledna
1943 v Jankovicích na řadu Vojtěch Lukašič, který po nacistech zahájil palbu, aby po
krátké chvíli v nastalé přestřelce padl. Dne 15. ledna 1943 byl obklopen v cielně na Vele-
hradě Ludvík Čupal, který nakonec unikl zatčení výstřelem z vlastní pistole...

* Druhý den v Rovensku pod Troskami v beznadějném obklopení však musel velitel
paraskupiny ANTIMONY npor. František Závorka a jeho radista Lubomír Jasínek použít
pro změnu jed...

* Četnická hlídka, kterou přivolał místní udař z Rudic 6. května 1944 zahájila palbu
na bývalého olympijského reprezentanta ve veslování rotného Františka Kobzika a rotmistra
Josefa Vance z paraskupiny CARBON. V nastalé přestřelce volili před zatčením či dalším
bojem s krajany raději oba parašutisté dobrovolnou smrt...

* Týž den, kdy došlo k rudické tragedii, se střílelo i pár kilometrů severněji v Držkové
na Zlínku, kde jiný udař přivedl gestapácké komando k jeskyni, kde odpočívala čtveřice
parašutistů ze skupiny POTASH.

Rotný Oldřich Pelc, který své kamarády zajišťoval na hlídce, však zahájil veas palbu
Vyadil tři Němce, ale v přestřelce byl sám zraněn prstředkem pravého předloktí a musel
ustoupit. Palba varovala jeho kamarády, kterým se rovněž podařilo uniknout. Skupina však
přišla o vysíláčky a tím i možnost plnit úkoly, uložené jim londýnskou centrálou...

Z opravdu dlouhé řady přestřelek různého charakteru i dramatického vyústění vyberme
na závěr tři případy ryze úspěšné

* Na přestřelku u Netina 23. června 1944 vzpomíná Karel Niemczyk: "S poručíkem
Josefem Kabelem z odbojové organizace Rody tři jsme tlačili kola do kopečka, když se
zatočky dolů vyjelo auto bez motoru. Přejelo kolem nás, ale vzápětí zastavilo a z něj vyská-
kali gestapáci s řevem, abychom dali ruce vzhůru. Kryt Kabelem jsem pomalu položil kolo
a zvedl ruce. V těch jsem však měl pistolí a začal střílet pěkně po skotsku "pam-pam, pam-
pam". Jeden gestapák byl zraněn, ostatní uskočili do lesa, zatímco my jsme rychle zmizeli.
Potom jsem se Pepy Kabelem zptal, proč tak rychle dal ruce vzhůru a na mě jen řval,
abych střílel. On mi na to klidně řekl, že měl ve mě důvěru, že ho z toho zachráním."

* V noci z 8. na 9. února 1945 se při gestapácké razii v Tvrdonicích postřelil z obklopení
velitel paraskupiny CLAY kapitán Antonín Bartoš. Vyskočil oknem a na útěku střílel po
gestapácích z pistole. Jeho palba byla úspěšná. Jeden nacistů zůstal ležet mrtvý a dva
utrpěli těžká zranění.

Bartoš měl na své straně i štěstí. V prudké palbě nacistů při útěku po zledovatělé silnici
mu náhle podklouzly nohy a upadl. Gestapáci v domněni, že je "vyřízen", zastavili okamžitě
palbu a vrhli do usedlosti Poláčkových v naději, že v domě jsou ještě další dva parašutisté
Šiokman a Šiokla. Tak se Bartošovi podařilo zmizet...

* V Novém Městě na Moravě se 17. dubna 1945 pokusila nacistická hlídka zastavit
parašutistu Aloise Vyhňáka z paraskupiny PLATINUM při transportu vysíláčky. Skotské
"pam-pam, pam-pam" z Vyhňákovy pistole poslalo dva nacisty na onen svět a to umožnilo
parašutistovi i jeho průvodci partyzánovi a bývalému olympijskému reprezentantovi v lyžo-
vání Cynilovi Musilovi rychle zmizet...

/Ukázka z knihy Jindřicha Marka "Pátou kartu bere smrt"./

---Pokud se týče Slov.nár.po-
vstání Američané si všimli
přátelského chování Slováků
k zajatým am.letcům a bez
ohledu na Sověty během zá-
ří a října 1944 poslali na
slovenské povstalecké le-
tiště Tri Duby u Zvolena
8 létajících pevností B-17,
aby odvezli zpět do Itálie
asi 50 amerických letců.--
Dodatek k Jaroslavu Šperlo-
vi: Oženil se s Věrou v ba-
rokním piaristickém koste-
le v Litomyšli, oddával je
rektor koleje a jedním ze
svědků byl Čestmír Šikola.
Dvojčata Věra a Jaroslava
se narodila v červnu 1947.

--Gen.R.Pernický se ve voj.
hospicu dožil "90".--Máho-
dou přinesl krajanský čas-
opis "Střípky" na N.Zé-
landě článek "Skupina TUNG-
STEN", do které s L.Musilem
patřil.--Josef Valčík ze
Smoliny u Valašských Klo-
bouků dal 27.5. v Kobylisích zr-
cátkem Gabčíkovi a Kubišovi signál,
že se blíží auto Heydricha a pak
prchal k Sulkům na Hanspaulku. Ne-
objasněným zůstává původ jeho
zranění na noze. Padl se šesti ka-
marádů v kostele v Resslově ulici.
Jeho rodina ve Smolíně byla tvrdě
postřižena. Byla celá vyvražďena.--
Druhý den po přepadení SSSR požá-
dali tzv."hvězdaři" o zařazení do
rudé armády. Museli zůstat v rámci
čs.legionu. Z nich vybrala později
čtyřčlenná komise /byl v ní býv.
sovětský konsul v Praze L.Mochov-
"Rudolf"/ skupinu dobrovolníků
pro vysazení na Slovensku. První
Píkův desant se uskutečnil 30.8.
41. Dopadli omylem do maďarského
Miškolce: 2 se při sekoku zabili
a 2 byli posláni na smrt do
Mauthausenu.--Lidé, kteří se stý-
kali s gen.L.Svobodou tvrdí, že
na sklonku svého života litoval,
že nezachránil gen.H.Píku a že
se nezastal gen.B.Bočka, když
byl StB izolován ve své rodné ob-
ci u Zábřehu, kde údajně spáchal
sebevraždu.--Angl.zpravodajec F.
Keary působil před válkou v Praze
jako soukromý učitel angličtiny
a ovládal český jazyk.

Družina Vlků 4.oddílu v Pardubicích
byla jedna z neaktivějších; v r.1946
v ní byli mj., stojící zleva: J.Vojta, F.
Navrátil-BIBI, rádce Mírko Janeček-AKI,
V.Marek a J.Buchta. V dřepu je zást.
rádce O.Bičík. Oddíl vedl J.Nobilis-
BR-NO, povoláním učitel.

Vzácná kniha, kterou by měl číst
každý: Josef Charvát "Můj la-
byrint světa", s podtitulkem
"Vzpomínky a zápisky z dení-
ků", 570 stran. Autor patřil
mezi nejvýznamnější osobnosti
naší medicíny 20.století. Lé-
čil předáky kom.vlády. Mnohé
vysvětluje kapitola "Proč jsem
se nikdy nestal komunistou". Da-
ta: 1897-1984. Pokud byl skau-
ting povolen, patřil vždy do
jeho vedení. Znal dobře Baden-
Powella, A.B.Svojsíka a j.

Vzorný skautský manželský pár
br.Vratislav Scherks-BALÚ a se-
stra Taťána Scherksová-BÁBULIN-
KA. Vráta zemřel v lednu 2005.
Za totality to manželé neměli
snadné.

Br.Jiří Krumpholtz-JACK z Uherského Hradiště chodil na Ivančenu za
totality, pak za Pražského jara a pak v 90. letech. Čím víc účastní-
ků bylo, tím větší radost mělo jeho skautské srdce. Memoriály R.Plaj-
nera končily u jeho pomníčku na sv.Hostýně. Letos 20.5. jsem si
vzal za úkol tam vítat účastníky pochodu, ale marně jsem JACKA
vyhlížel. Jeho jméno jsem několik set skautů a skautek pozdravil
a omluvil ho pro zdravotní potíže. AKI.

Z ČESKÉ REPUBLIKY A SLOVENSKA

Na chorvatském velvyslanectví v Praze má na starosti konzulární oddělení diplomovaná právnička paní Božena Lešová. Zasloužila se o bilaterální smlouvu mezi oběma zeměmi o použití zdravotního pojištění. Platí od 15.září t.r. a znamená, že občané ČR mohou používat zdravotní pojištění v Chorvatsku na základě evropské zdravotní karty. Počet českých turistů v Chorvatsku vystoupil letos na 900.000. Zmíněná diplomatka je českého původu. --Týdeník "Televize" přinesl v září t.r. reportáž o Roztokách u Prahy. Autorka Marie Formáčková se dopátrala, že místní zámek byl postaven ve 13.století a když došla k roku 1948, zapoměla se zmínit, že majitel zámku Stanislav C.Mareš, musel odejít do exilu. Uvedla, že po 10ti letech devastovaný zámek zachránila skupina nadšených vlastivědných pracovníků při Osvětové besedě v Roztokách. Dodáme, že v letech 1957-1961 tuto skupinu vedl Jiří Bayer, v roli ředitele Středočeského Muzea. --Na Baťově kanálu budou příští rok zavedeny kulinární lodě. Budou nabízet místní speciality. --V Dřevěném městečku v Rožnově p.Radhoštěm byl odhalen pomník farářů pravosl. církve Petřekovi. Poskytl úkryt sedmi čs.parasutistům ve svém kostele v Resslově ulici v Praze v roce 1942 a byl Němci popraven. --Pražský orloj prochází kompletní rekonstrukcí. Zodpovědná je firma Heinz v Holešovicích. --Zlínský výrobce čajů Dukát fúzoval s polskou firmou Mokate. --První číslo brněnské "Rovnosti" vyšlo 20.8.1885 s podtitulem "List sociálních demokratů českých". --Na vzniku atomové bomby v USA se podílel brněnský rodák, dr. Georg Placzek. Zemřel v r. 1955 a 22.9. se v Brně konalo mezinárodní symposium na jeho počest. Čestným hostem byl jeho synovec Tony Placzek z Kalifornie. --Kateřina Hlavsová, 22,z Pardubic dokončuje studium na brněnské Univerzitě obrany a bude nejspíš pilotkou lehkých bitevních L-159ALCA, příp. Jas 39 Gripen. --Britská velvyslankyně Linda Duffield odhalila na hradu Veveří pamětní desku Winstona Churchilla. Navštívil hrad v letech 1906,1907 a 1908. Nachází se v blízkosti Veverské Bitýšky u Brna. --V Praze žije neteř gen.MV-Dr.Mikuláše Ferjenčíka a uvítá každou vzpomínku na něho. Adresa:M.Nádvorníková, Železnohorská 508, 181 00 Praha 8-Bohnice. --Lidka Ladýřová v Pardubicích sestavila knížku "České vánoce" a vyžádala si z red."KL" materiál ke studii "Dušičky a Halloween". --Hraběnka Salmová se nevzdala nároku na zámek v Rájci n. Svitavou, 7.000 hektarů polí a lesů a na propast Macochu. Jejímu otci vrátil letos Ústavní soud občanství ČR. --Prez.V.Klaus přijel na výstavu "Země živitelka" v Č.Budějovicích v kočáru taženém kladrubskými grošáky. --Populární se stává pivo z Dětenic, jakož i zámecká restaurace a samotný zámek. Leží mezi Ml.Boleslaví a Jičínem. --Čtenář "KL" Josef /"Pytlák"/ Říha z Milovic se několikrát sešel s plk. J.Horalem, majitelem hotelu DUO a napsal nám, že britský řád MBE dostal po zásluze. --V Praze přednášel prof.kybernetiky z anglického Readingu, Kevin Warwick. Má českou manželku Irenu. Má v sobě implantováno několik čipů a tvrdí, že dokáže přenést své myšlenky ke druhému člověku. --Milena Štráfeldová, 49, známá z Českého rozhlasu 7/ vysílání do zahraničí, se stala redaktorkou "Nového Polygonu". Zdá se, že vyrostla v Heřmanově Městci. V č.4/05 je "studie" Jakuba Hodbodě "Kanada-Neviditelné oběti komunismu v zemi javoru". Výzkumu se věnoval 3 týdny a z článku je jasné, odkud čerpal hlavní informace. --Bulletin Č.Obce sokolské v Praze přinesl zajímavý dopis redakci. Čtenářka se ptá, jak je to možné, že Sokol údajně má na 200.000 dospělých členů a v soutěži o Největšího Čecha se dr.M.Tyrš nedostal mezi prvních 10. --Česká kat.Charita spolupracuje se slovenským misionářem P.Krenickým a rozjela akci sponzorování důchodců na býv.Podkarpatské Rusi. V Ust' Čorné byl postaven "Domov pokojného stáří, ale mů-

Ze zápisníku

Když se řekne Langošův seznam

Slovenský Ústav paměti národa hodlá učinit bezprecedentní krok - zveřejnit soupis arizátorů z éry Josefa Tisa.

Slovensko chce sestavit a publikovat seznam arizátorů z doby před více než šedesáti lety. Touto zprávou zatím vrcholí snahy země o vymazání ještě před lety nevalné pověsti. Nyní Slovensko působí tak, že v rámci okolních postkomunistických soupeřníků prahne po vyrovnání s vlastní minulostí nejvíce. Symbolem je zákon z roku 2002, který prosadil bývalý ministr vnitra ČSFR Ján Langoš a který dal vzniknout Ústavu paměti národa. Langošův letitý sen - věnovat veškerou energii odhalování komunistických zločinů - se začal naplňovat. Tato aktivita však s sebou nese rizika. Přesvědčit se o tom mohl sám Langoš, jenž se před dvěma lety stal obětí brutálního přeapadení na noční bratislavské ulici.

Těžké časy estébáků...

Ústav paměti národa začal pracovat okamžitě. Po dlouhých sporech s tajnou službou o způsobu převzetí spisů bývalé StB postupně na internetu (www.upn.gov.sk) zveřejňoval seznamy spolupracovníků i samotných zaměstnanců StB podle krajů a letos na jaře dílo završil. Tím to však nekončí. Tým historiků všechny dokumenty vyhodnocuje, zpracovává a rekonstruuje i zničené svazky. Estébáci byli podle Langoše důslední byrokrati, a tak jsou kopie mnohých dokumentů ze svazků přítomné na více místech, což časem umožní zrekonstruovat téměř každý zničený či neúplný spis.

Pro veřejnost je důležité, že každý může požádat o zprístupnění svazku kteréhokoli estébáka - pokud se však vyžadují svazek netýká přímo žadatele, jsou osobní údaje estébáckých "obětí" začerněny. Nicméně i tak již měsíce běží v médiích debata o různých politických, kněžích, sportovcích či novinářích. Všechny tyto případy mají jedno společné. Ať už je ze svazku dochováno jen pár stránek nebo jsou jich celé desítky, všichni dotčení tvrdí, že s StB nikdy nespolupracovali. Langoš tyto výmluvy neakceptuje a opakuje své argumenty o byrokratické dokonalosti StB. Je ovšem pravda, že v některých případech se míra spolupráce nedá posoudit: konkrétní jméno se sice nachází ve svazcích jako agent, ale schází podpis i jakékoli doklady o spolupráci.

NA KRAJANY NEZAPOMÍNÁME

Předseda Senátu Parlamentu ČR, MUDr.Přemysl Sobotka, přijal koncem srpna t.r. ve zvláštní audienci vydavatele "Kanadských Listů" a předal mu podnětný článek, který pro čtenáře "KL" napsal:

Druhá světová válka a především roky 1948 a následně 1968 se nesmazatelně, a musím říci velmi smutně, zapsaly do osudů většiny československého národa. Zločinný fašistický režim donutil mnoho lidí, aby opustili svůj domov. O několik let později si pak svou daň začala vybírat čtyřicetiletá komunistická hrůzovláda. Tisíce lidí odmítlo žít v nesvobodě a přestože nevěděli, jestli se ještě někdy budou moci do své vlasti vrátit, odešli za hranice.

Slova „má vlast“ nebo „náš domov“ mohou dnes znít jako klišé. Přesto je to místo, které nás svým způsobem předurčuje a zároveň charakterizuje. Je to místo, které nám náleží a zároveň přetrvává generace.

Vezmu-li pouze historii Československa a později České republiky a podívám-li se na vztah Čechů, kteří speciálně ve zmíněných těžkých obdobích našich moderních dějin emigrovali a Čechů, kteří se zde rozhodli zůstat, prochází tento vztah výrazným vývojem. Dnes s poměrně velkým časovým odstupem je nasnadě hodnotit důvody a posuzovat závažnost okolností a pohnutek, pro které se lidé narodili v naší zemi rozhodli emigrovat nebo naopak v ní zůstat. Je snadné říkat, že je zbabělé utéci v těžkých letech do svobodné země a začít tam vést pinohodnotný život. Je stejně tak jednoduché říkat, že je pohodlné žít v zemi, kde veškeré konání je řízeno někým jiným a jakákoli svobodná vůle a snaha o samostatnost trestána.

Každý úhel pohledu je jiný, každý názor je jiný. Ani jedno z těchto rozhodnutí však není „správné“ a je trestuhodné, že jemu byly lidé vystaveni.

Během svého života a především během mého působení v Senátu České republiky jsem se mnohokrát setkal s krajany žijícími v zahraničí a vždy mě znovu a znovu překvapí svým velmi vřelým a intenzivním vztahem ke všemu českému. Je pozoruhodné, že se lidé tolik vzdálili od svého rodiště dokážou i po mnoha letech pravidelně vracet k českým tradicím a českému jazyku a vydávající například Kanadských listů je toho neklamným důkazem.

Doby kdy slovo emigrant znamenalo totéž co zrádce jsou, pevně věřím, v nenávratnu. Dnes je naopak život v zahraničí naprosto běžnou součástí života

české společnosti. Přesto se stále setkáváme s výtkami z jedné i druhé strany.

Jsem však přesvědčen, že stejně jak česká společnost postupně přešla od komunismu k demokracii, bude nějakou dobu trvat, než se podaří odstranit veškeré předsudky mezi Čechy doma a v zahraničí. Je to však otázkou pouze osobního přístupu každého z nás a vůle začít svobodně myslet i v této otázce. Leží však před námi ještě jeden dluh. Dluh, který máme nejen vůči krajanům v zahraničí, ale především sami k sobě - definitivně se vypořádat s komunismem a všemi jeho propagátory. V devadesátých letech v době, kdy naši republiku vedl Václav Havel, byla první a jak další vývoj ukázal zatím poslední možnost, zrušit komunistickou stranu. Nestalo se tak. Dnes je situace mnohem komplikovanější, protože by takové rozhodnutí blokoval Evropský soud. Důkazem je toho nedávný pokus o zakázání nacistických symbolů, který byl z jednání Evropského parlamentu stažen po přidání návrhu na zakázání také atributů komunismu.

Přestože je hákový kříž stejným symbolem utrpení, ponižování a vraždění jako srp a kladivo či ruda hvězda, stále ještě chybí vůle zakázat zlo, které je ve svých důsledcích stejně hrozné jako fašismus či nacismus.

Terorismus v jakékoli podobě nikdy nesmíme podceňovat a dopřát mu, aby nás ovládal. Jména Hitler, Stalin, Gorbach a další nám jsou toho důkazem. Proto musíme základní hodnoty demokracie, jako jsou svoboda slova, pohybu atd. úzkostlivě chránit.

Závěrem bych se ještě jednou navrátil na vztah Čechů u nás a v zahraničí. Životy obou těchto skupin se během druhé poloviny minulého století natolik odlišily, že vyjma rodinných styků byla vzájemná komunikace omezena na minimum. Osobně to však považuji - především s ohledem na uplynulých patnáct let - za velkou chybu. Právě Češi žijící v zahraničí mohou svými zkušenostmi pomoci s napravením následků čtyřicetileté totality a usnadnit nám pochopit principy demokracie a život v ní.

Sobotka Přemysl

že se tam ubytovat jen 10 seniorů. V okolí nyní působí skupina studentů vyšší odborné školy sociální z Olomouce. Akce má název Důstojný život. --Za přítomnosti prez.V. Klause se běžel 115. ročník Velké pardubické. --V Roztokách na tenisových dvorcích v Máchově ulici proběhla soutěž býv.politiků a podnikatelů. Čestně se umístil Karel Dyba. --Baťova škola práce byla založena před 80ti lety.Na oslavě ve vile Tomáše Bati promluvil hejtmán zlínského kraje L.Lukáš.Školou prošlo na 10.000 lidí. Vyšla nová kniha prof.M.Zeleného "Cesty k úspěchu-trvalé hodnoty soustavy Baťa. --Nez.novinář V.Hynek v Písku má smutek:odešel mu jeho přítel, skotský špic FINDA. --Populární české oslovení "vole" možná zavedli komici Voskovec a Werich před 2.válkou.

ČECHOSLOVÁCI V ZAHRANIČÍ

Libuše Šlechtová-Bourguignon nám z Paříže prozradila, že píše malou studii o čs.kat.knězi A.Bernáčkovi. Sloužil u čs.jednotek v Agde, nestihl evakuaci do Anglie a přežil něm.okupaci Francie. Po únoru 48 byl duchovním správcem našich krajanů v Torontě. Zemřel v polovině 90.let v Metylovicích u Frýdku-Místku. S hodností plk.v. se moc nechlubil.--Ve Štýrském Hradci /Rakousko/ byl otevřen honorární konzulát ČR. Šňůru přestříhl český velvyslanec v Rakousku R.Jindrák. Konzulem se stal p.Aegyđ Pengg, výrobce sněhových řetězů. /Na 20.000 krajanů v Torontě stále nemá hon.konzula./--Švýc."Zpravodaj"/č.9/2005/ měl vystižný článek "Tábor Vojna" z pera F.Šedivého, který tam byl 4 roky vězněn./Toto číslo mělo 48 stran za redakce O.Cupra./--Karel Vaulík prožil letošní dovolenou mezi lužickými Srby v Budyšině."Serbske Nowiny" přinesly jeho rozhovor s red.A.Wiřazem.--Na počest českého prezidenta V.Klausa a jeho paní Livie vyšlo parádní číslo krajaňského listu "Jednota". I díky barevným fotografiím./Škoda, že se při setkání s chorvátským prezidentem nezmínil o býv.vile TGM na Visu./--"Reflex" 35/05 měl

vyjíměčně zajímavý článek o biskupu A.Hudálovi ze Štýrského Hradce, který v rámci smíření katolíků s nacisty pomohl desítkám vál.zločinců do Jižní Ameriky.Cestovali z Neapole na vatikánské pasy.Otištěna je kopie Eichmannova pasu.--V Christchurch na N.Zélandě se ustavil nový Čs.klub.--V záp.Ukrajině žije na 8.000 českých krajanů. Když je nedávno navštívil p.prez.V.Klaus,řekli mu,že by si přáli mít status zahraničních Čechů.--V Rijece zemřel významný lékař, prof.dr.Zdenko Křižan,90. Pocházel z Prahy.--Delegace z ČR se účastnily trýzen býv.lágrů Dachau a Buchenwald,kde mezi 7.776 českými vězni byl i Josef Čapek.--Rakouský kardinál C.Schönborn pochází ze Skalky u Litoměřic. Jeho rodu patřil i palác v Praze.--14 stran "Novin" vydávaných v Austrálii zachycuje dobře život našich tamních krajanů. E-mail:vratislav@bigfoot.com.--Zajímavé jsou i "katolické Listy", 70 Homebush Rd.,Strathfield,NSW, 2135-Australia.--Praha zrušila generální konzulát v Košicích.--"Nový Polygon" č.2/2005 měl vynikající článek o českém malíři a grafikovi Jaro Hilbertovi,1897-1995, z pera L.Šlechtové-Bourguignon.--Máme text dopisu Amelie Posse-Brázdové Haně Benešové ze 13.8.1946. Hraběnka Posse sídlila v té době na Ličkově u Žatce.--S.Brouček sestavil knihu "Kandidáti další existence",126 stran. Vydalo ji MZV ČR. Obsahuje zážitky šesti exulantů /J.V.Frič,B.M.Rysová,O.Ulč,P.Vavruš,J.Holásek a J.Marek-Vejvoda/. MUDr.Holásek žije v Sedleci u Mikulova.

Zdeněk Janeček, bratr vydavatele t.l., se narodil v Bratislavě 30.1.1930 a zemřel 30.7.2005 v Paříži. Mezi pozůstalými je manželka Germaine, syn Hervé a dcera Brigitte a 9 vnoučat. Odešel do exilu po únoru 1948, v září začal studovat v Dijonu /odtud je tento obrázek/, studoval na universitě v Alžíru a později vyučoval na školách v okolí Paříže. Jako následek dlouholetého kouření měl problémy s cévami posledních 15 let. Podrobil se riskantní operaci, během které zemřel. Měl pohřeb 3.8.2005 v Morsangu o/Orge, Essonne, poblíž letiště Orly. Zamoučení budou jeho pardubičtí přátelé.

Kupuji či vyměňuji pohlednice /namky, bankovky, dopisnice, mince atd. s celým světem/ J.Kříž, 50724 Dětenice 25, ČR

Trochu historie: 30.6.1976 se v Curychu konalo slavnostní shrnutí čs.exulantů, na počest 100.výročí založení České sociálně demokratické strany. Byli při tom: M.Janeček, Mlynčár, Nedvěd, Krejčí, Loewy, Bernard, Vostřejš, Koutný, Pollák, Souček, Tuček, Luža, Vlach, Uoleček, Kolín, Srnec, Jiša a K.Hrubý. Pozdrav z Kanady sjezdu poslal Henry Weisbach, předseda býv.čs.občanů německé národnosti-sociálních demokratů. Pod jeho vedením se na 4.000 jednotlivců dostalo v létě r.1939 do Kanady. Zapořili se všichni do válečného úsilí Kanady.

NAŠI V USA

Novým slovenským velvyslancem ve Washingtonu se stal Rastislav Káčer.--Zemřeli vědci: Ferdinand S.S.Hoffmeister/1914-2004/, V.Mostecký /1919-2004/, R.Peřina /1913-2003/, F.Smetana /1914-2004/ a P.Bartl /1928-2005/. Všichni byli činní v SVU.--Světový Kongres SVU bude koncem června v Č.Budějovicích. Primátor města spolupracuje.--Irena Lettrichová /vdova po Jozefovi/ má adresu: St.Lukes Luth.Home, 220 Applegrove Rd., North Canton, OH, 44720, USA.--Vydavatel t.l. byl pozván na besedu s krajanem v San Diegu, CA. Nejaktivnější mezi krajanem je tam dr.Marie Dolanská./Výlet byl odložen./--M.Albrightová byla populární figurou na Filmfestivalu v K.Varech.--Předsedou správní rady Muzea a knihovny v Cedar Rapids, Iowa, se stal dr.Tony Golobic.--Šéfmankažerkou luxusního hollywoodského Bel-Air Hotelu je Karla Trísková, 62, manželka herce Jana Trísky.--John Kerry zjistil, že kolem r.1660 byl jeho předek Baruch rabinem v Temešváru, ale o r.1700 jeho předkové jménem Löwy působili v Úsově.--V.Klaus se v Bruselu sešel s pres.G.W.Bushem, ale v bulletinu "The White House" napsali, že se Bush sešel s Gasparovičem. Vinník byl poslán do Iráku.--Am.konzulát v Praze přitáhl šroub a vydává poměrně malý počet návštěvních víz občanům ČR.--První podoba Radegasta je stále v Galerii Albína Poláška ve Winter Parku na Floridě.--V Hinsdale, IL, zemřel 6.2.2005 známý krajan Ernest Pokojný, 84.--Poúnorový exulant R.Machata, pův.ze Slaného, zemřel v Denveru, CO.--Vynikající je kniha dr.Z.Kopala "O hvězdách a lidech". Chválí ji mj.dr.M.Dolanská ze San Diega, CA.--Připomínka: Stephen Papánek zemřel 19.4.1997 v Chicagu, IL.--Poúnorový exulant z Pelhřimova, S.Maršík a Josef Svoboda, vydali vlastním nákladem knížku "...pak přišel únor...", 121 stran. Jmenování se po únoru 1948 spojili s O.Špilarem a S.Vilínkem, založili anti-komunistickou skupinu VATRA a tiskli letáky. Když jim hrozilo zatčení, prvním třem se podařilo přechod na západ u Chebu, postupně se dostali do Kanady a USA. Vilínkem zemřel ve vězení na Borech 28.11.1950. --J.Vecka-Pupal se ozval z Conifer, CO. S paní Danou nahrávají nové trampské písně.--Ani finna Paradise Fruit v Plant City, FL, nemá zdání, co se stalo s býv. viceprezidentem F.Katrnákem. Byl kanonýrem v Agde.--Po smrti Komenského byla Jednota bratrská obnovena v USA a biskupem byl zvolen David Nitschmann /18.12.1695 Suchdol na Moravě-8.10.1772 Bethlehem, PA/.--Hillsboro, WI se stále chlubí názvem "The Czech Capital of Wisconsin". Městečka Yuba, Valley a Mt.Tabor jsou stále česká.--V roce 1913 vyšla v Dodge, NE sbírka básní a povídek "Z Prárie", 98 stran. Autorem byl duchovní Jan Š.Brož. Stala se čtenářskou teklejší škola v celé Nebrasce. Popisuje těžké začátky prvních českých usadlíků.--Sokolská jednota v Miami, FL, vznikla v roce 1865. Ještě v r.1996 vydávala pravidelný "Newsletter". Ten rok byli i naši krajané postiženi hurikánem ANDREW.--Kdo je zodpovědný za udržení Muzea Andyho Warhola v Medzilaborcích na Slovensku není stále jasné: na jedné straně je Společnost A.W., na druhé pak Vihorlatské kulturní Centrum. Zdá se, že propagace vzácných sbírek v USA není dostatečná a ani cestovky na Museum neupozorňují.--Mají stále v Seattle, WA, sochu Lenina?

Gen.MUDr.Mikuláš Ferjenčík /6.12.1904 Polonka-4.3.1988 Littleton, Kolorádo, USA/ byl známý slovenský vlastenec a upřímný Čechoslovák. Po celou řadu let byl předsedou vrcholné organizace našich amerických krajanů /Čs.národní Rady americké/. Byl jedním ze tří velitelů Slovenského národního povstání, který se dožil konce války /gen.Coliána a gen.Viesta Němci popravili/. Napsal stovky článků o SNP a dokonce o něm vydal vlastním nákladem knížku. Jeho největší láskou ale byli koně. Po dokončení veterinářské fakulty v Brně, působil na Podkarpatské Rusi /obnovil tam chov huculských koní/ a na jezdeckém učilišti v Pardubicích. Dokonce tam jel jednou Velkou pardubickou. Náš obrázek je z 80.let, kdy byl managereem privátního hřebčína Temple Farms u Chicaga. Spravoval na 20 velkých farem na 6.000 akrech. Choval tam na 400 lipicánů /nefandil klábonosým/ a 200 haflingů. Usiloval o vybudování známé španělské jezdecké školy ve Vídni s důrazem na klasičtí dresúru. Jeho koně a jezdci vystoupili na mnoha jezdeckých soutěžích po celé Americe. Zlom v životě gen.Ferjenčíka: když 9.9.1982 v autonehodě přišla o život jeho manželka Milada.

Měsíčník moravského humoru "TRNKY-BRNKY" Box 55, 763 12 Vizovice, ČR

Roční předplatné US\$26:40 Lze poslat též na "KL".